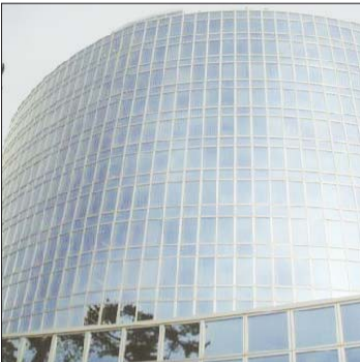

نشست IFG در یونان

انجمن مشورتی زمامداری اینترنت (IFG) دو سال پیش توسط کوفی عنان تأسیس شد. این انجمن نه تنها حق سیاست‌گذاری در حوزه مدیریت اینترنت را ندارد، بلکه تنها اجازه یافته است پیشنهادهاى خود را در سیاست‌های حاکم بر آیکان ارائه دهد. اولین جلسه (IFG) در نیمه دوم سال ۲۰۰۶ توسط دبیر کل تشکیل خواهد شد.

قابل ذکر است که یکی از مهم‌ترین دستاوردهای اجلاس wsis تونس که در ۱۹ تا ۱۸ نوامبر ۲۰۰۵ تشکیل شد، تأکید بر تشکیل انجمن IFG است که در پاراگراف‌های ۷۹-۷۲ سند دستور جلسه تونس آمده است. هدف از بحث زمامداری اینترنت و موضوعات وابسته به آن، و نیز هدف از تشکیل انجمن مزبور کمک به شفاف سازی مشارکت همه جانبه و نیز حفظ چندجانبگی و دموکراتیک بودن زمامداری اینترنت است. یونان پیشنهاد میزبانی نشست IFG را تقدیم سازمان ملل متحد کرده که با موافقت اعضا قرار شد این نشست در تاریخ ۳۰ اکتبر تا ۲ نوامبر ۲۰۰۶ در آتن برگزار گردد.

این نشست چهار روزه حول موضوعات زیر تشکیل خواهد شد.

- ۱- آزادی و شفافیت
- ۲- امنیت
- ۳- تنوع
- ۴- دسترسی

در مجموع "موضوع نشست" زمامداری اینترنت برای توسعه خواهد بود.

هم چنین ظرفیت‌سازی از موضوعاتی است که در اولویت قرار دارد. این انجمن مشورتی برای کلیه شرکا، باز خواهد بود و به ریاست آقای نتین دسای بی‌رگرار خواهد گردید.

جهت رجیسترسدن و دریافت اطلاعات پیش‌تر به سایت <http://www.intgovforum.org> مراجعه فرمائید.

مروری بر حفظ حریم خصوصی و امنیت در جامعه اطلاعات

محبت اله مدیریان
www.modirian.net

در بند ۳۹ برنامه عمل wsis آمده است: ما از طریق تقویت چارچوب اعتماد به دنبال ایجاد امنیت و اطمینان در استفاده از ICTs هستیم. ما ضرورت ارتقا پیش‌تر، توسعه و پیاپی سازی فرهنگ جهانی امنیت مجازی در همکاری با همه اعضا را همان‌طور که در UNGA قطعنامه ۵۷/۲۳۹ و دیگر چارچوب‌های منطقه‌ای مطرح شده است، به‌طور صریح بیان می‌کنیم. این فرهنگ نیازمند اقدام ملی و افزایش همکاری بین‌المللی برای تقویت امنیت درعین افزایش حفاظت از اطلاعات شخصی، حریم خصوصی و داده‌هاست. تداوم توسعه فرهنگ امنیت رایانه‌ای باید دستیابی و تجارت و ارتقا بخشیده و سطح توسعه اجتماعی و اقتصادی هر کشور را مورد توجه قرار دهد و ابعاد توسعه‌گرایی جامعه اطلاعات را نیز در نظر گرفته و به آن‌ها احترام بگذارد.

۴۱. تصمیم داریم تا به‌طور موثر در رابطه با مشکلات بسیار مهم و رو به رشد ایجاد شده از spam، اقدام کنیم. ما به چارچوب‌های چندگانه گروه‌های ذی‌نفع و سرمایه‌گذار و چند جانبه فعلی برای همکاری منطقه‌ای و بین‌المللی در رابطه با spam، برای مثال درک و شناخت راهبرد ضد APEC spam، برنامه کاری لندن، آنتی spam ستون ملبورن و یادداشت تفاهم و فعالیت‌های مربوط به OECD و ITU توجه می‌کنیم. ما از همه گروه‌های ذی‌نفع و سرمایه‌گذار می‌خواهیم تا رویکرد چند شاخه‌ای را برای مقابله با spam اتخاذ کنند. این رویکرد آموزش مناسب، کار و مصرف‌کننده، تدوین و تصویب قوانین مقضی و مناسب، ابزار و منابع اجرای قانون، تداوم توسعه فنی و معیارها و مقیاس‌های خود قانون‌گذار و بهترین عملکردها و همکاری بین‌المللی را دربرمی‌گیرد.

امنیت نقل و انتقال مالی به صورت online، مسئله بسیار مهمی در تجارت بین‌المللی است. مسئله این جاست که، با توجه به حقوق بشر در زمینه حفاظت از حریم خصوصی، حریم این‌گونه ارتباطات تا چه حدی است. پیچیدگی مسئله از این جانشینی می‌شود که صنعت، تمایل به استفاده از استانداردهای دوگانه است، از طرفی تمایل زیادی برای حفاظت بسیار شدید و آفرین است. وقتی ما درگیر دادوستدهای اینترنتی می‌شویم، ردیابی ما از طریق کارت اعتباری باقی می‌ماند. هم‌چنان که معاملات و دادوستدهای online رشد می‌کند، مجموعه‌ای دنیاهای شخصی افزایش می‌یابد. این‌گونه دنیاهای شخصی نه فقط برای کارفرمایان از نظر شناسایی کارمندان، بیش‌تر جذاب است بلکه برای کسانی که قصد فروش چنین دنیاهای را دارند نیز بسیار پر منفعت است. بدست آوردن اطلاعات در مورد زندگی و وضعیت مردم، درست مانند یک کالای مصرفی برای شرکت‌های بیمه حایز خواستار اجازه دسترسی به اطلاعات شخصی افراد در زمان

هدید و به خطر افتادن امنیت ملی و بازمایی که دادگاهی، دسترسی به این نوع اطلاعات را ضروری تشخیص دهند، هستند. در نتیجه آن‌ها تمایل دو جانبه‌ای برای رمزگذاری پیدا کردند. تمایل غالب در کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) به آزادسازی رمزنگاری و توافق عمومی بر تکنیک‌های

کدگذاری است. در ماه مارس ۱۹۹۷، OECD آیین‌نامه‌ای را پیشنهاد کرد که هرگونه ابهامی را در این مورد برطرف کرد. راهبرد OECD در مورد سیاست‌های رمزگذاری، به مجموعه‌ناپویسته اصول استفاده و کاربرد فناوری رمزگذاری شکل داد. اصول اساسی آیین‌نامه به‌فراز زیر است: اعتماد به روش‌های رمزگذاری انتخاب روش‌های رمزگذاری، توسعه روش‌های رمزگذاری متناسب با نیاز بازار، نیاز به وضع استانداردها برای روش‌های رمزگذاری، حفاظت از حریم خصوصی و داده‌های شخصی، دسترسی قانونی. قوانین موجود بر این مطالب تأکید دارند که

سیاست‌های بین‌المللی در مورد رمزگذاری باید حقوق مالی افراد، حفاظت مطالب خصوصی و حفظ حریم ارتباطات را محترم بشمارد. اگرچه، اصول دسترسی قانونی هنوز مبهم باقی‌مانده ولی می‌تواند به روش‌هایی که حفاظت از حریم خصوصی را به‌صورت نه چندان قوی مدنظر دارد، تفسیر کند. OECD و سایر محکم‌ها مثل اطاق بازرگانی تمایل به تولید سیستمی دارند که کلید رمزها را نزد شخص ثالث مورد اعتماد به امانت بسپارند. در این جاسوالی که پیش می‌آید این است که اگر چنانچه چه هم‌شهریان قطع قانون این مسئله را بپذیرند، ولی جنایت کاران و گروه‌های تروریستی، برای خود سیستم‌های رمزنگاری تولید کنند، تکلیف چیست؟

در اتحادیه اروپا، تقریباً تمام دولت‌ها، به کاربران ترافیک الکترونیکی اجازه داده از سیستم رمزنگاری استفاده کنند. حفاظت از داده‌های شخصی همواره از چالش‌های مشکل‌وار مهم بوده، اما با توسعه‌های اخیر مانند اینترنت، این تلاش بسیار دلسردکننده به نظر می‌رسد. اطلاعات راجع به این که مردم چگونه از اینترنت استفاده می‌کنند، توسط ابزارهای مختلفی جمع‌آوری می‌شود (مثل cookie) و هر فعالیتی در فضای وب به‌نوعی خطر آفرین است. وقتی ما درگیر دادوستدهای اینترنتی می‌شویم، ردیابی ما از طریق کارت اعتباری باقی می‌ماند. هم‌چنان که معاملات و دادوستدهای online رشد می‌کند، مجموعه‌ای دنیاهای شخصی افزایش می‌یابد. این‌گونه دنیاهای شخصی نه فقط برای کارفرمایان از نظر شناسایی کارمندان، بیش‌تر جذاب است بلکه برای کسانی که قصد فروش چنین دنیاهای را دارند نیز بسیار پر منفعت است. بدست آوردن اطلاعات در مورد زندگی و وضعیت مردم، درست مانند یک کالای مصرفی برای شرکت‌های بیمه حایز خواستار اجازه دسترسی به اطلاعات شخصی افراد در زمان

این یکی از نمودارترین مسائل مبتلا به در زمینه حقوقی است. همان‌گونه که گفته شد از یکسو احترام به حریم خصوصی شدیداً مورد تأکید نمایندگان جامعه مدنی در WGIG و بعضی کشورهای دارای قوانین ملی محکم در این زمینه است، از سوی دیگر بعضی دولت‌ها اعمال کنترل یا امکان اعمال کنترل بر مرودات اینترنتی را در امر جلوگیری از جرم‌های سنگین و تأمین امنیت اجتماعی و ملی کاملاً ضروری می‌دانند. رویه‌های قانونی بسیار متنوعی که دولت‌ها در قبال اجازه استفاده از رمز توسط کاربران عادی اینترنت اتخاذ کرده‌اند، گویای این تفاوت سلیقه است. موضوع حریم خصوصی در شئون دیگر اینترنت مانند فهرست‌های راهنما (directories) از جمله WHOIS (راهنمای دارندگان دامنه‌های اینترنتی) نیز متجلی می‌شود و از مباحث پرمنافشه است. هر چند حصول نوعی افزایش در این زمینه خیلی بعید به نظر می‌رسد، ولی طرح مسایل و مشکلاتی می‌تواند نهایتاً در نزدیک‌سازی ملاحظه‌ها در طول مدت مؤثر واقع شود.

هرزنگاری

در این زمینه طیف گسترده‌ای از دیدگاه‌های کشورهای فرهنگ‌های مختلف وجود دارد و قطعاً نمی‌توان انتظار داشت در حیطه اینترنت دسترسی به توافق ساده‌تر از حصول

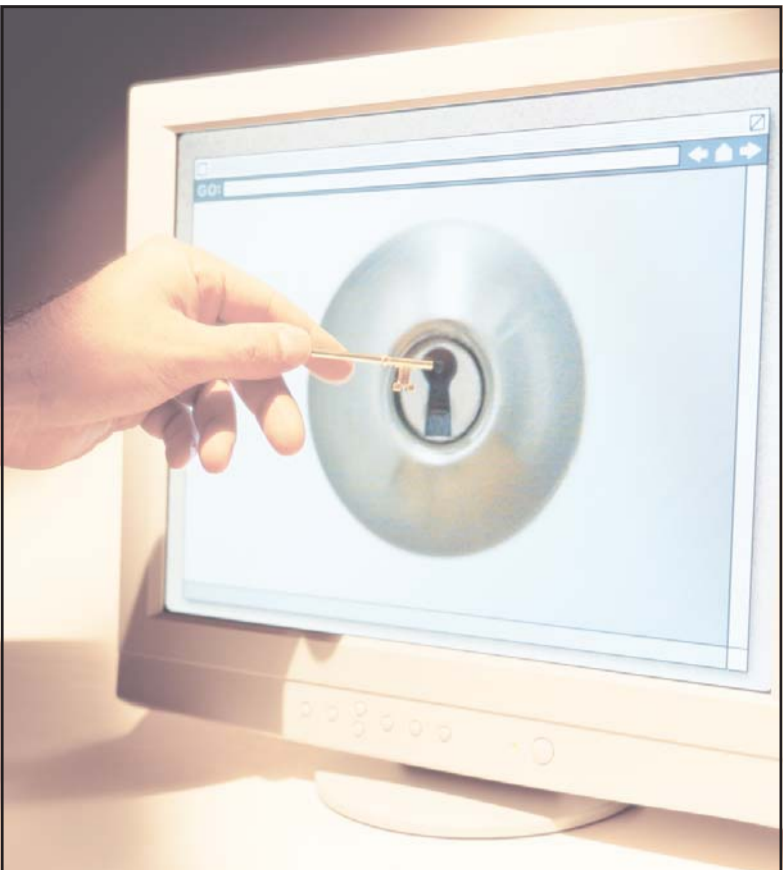
هم‌آهنگی در زمینه قانون‌گذاری عادی باشد، چه در این‌جا مسایل حریم خصوصی پیچیدگی‌های جدیدی را پدید می‌آورد، ولی به‌نظر می‌رسد دست‌کم در یک زمینه نوعی تقارب نظر وجود دارد و آن موضوع هرزنگاری کودکان است. در اکثر کشورهای که اکنون اینترنت حضور اجتماعی مؤثر دارد نوعی منع هرزنگاری کودکان جنبه قانونی پیدا کرده است. دیدگاه‌های نمایندگان قشرها و کشورهای مختلف در این زمینه بسیار نزدیک به‌نظر می‌رسد، ولی مشکل اصلی اجرایی ساختن این نظرات بدون صرف هزینه‌های فلیج‌کننده است. این مقوله، مانند مبحث امنیت شبکه یک مبارزه بی‌گیرانه و همکاری جدی بین‌المللی می‌طلبد.

۱- بعضی نمایندگان جامعه مدنی معتقدند که UDRP اکثر سیاست‌های مقررات اجرایی داورى حل اختلاف که توسط TLD تعما نیز اتخاذ شده‌است، شدیداً جانبدار دارندگان حقوق ثبتی است. آن‌ها معتقدند WIPO اساساً مدافع حقوق ثبتی است و از آغاز نمی‌بایست چنین نقش برجسته‌ای به‌عنوان یک سیاست‌گذار در مسایل حل اختلاف ایفا کرده‌باشد. از آن‌جا که این نظر سال‌هاست عنوان می‌شود و طرفداران آن تاکنون موفق نشده‌اند جایگزین کار ساز و مورد توافق برای سیاست‌های حل اختلاف جاری ارائه کنند، بعید به نظر می‌رسد که این گروه از نمایندگان جامعه مدنی در برابر نمایندگان دولت‌ها و بخش خصوصی که هر دو ضایعات نسبی از مقررات حل اختلاف جاری دارند کار به جایی برند.

۲- سیاست‌نامه‌های حل اختلاف دامنه اینترنتی ناقص قوانین کشوری نیستند، در واقع طرفین می‌توانند مورد راقبل، بعد یا در حین داورى به‌محاکم صالحه کشوری ارجاع دهند ولی محاکم کشوری نافذتر است. این که محاکم کلام کشور محکمه صالحه جهت این‌گونه موارد هستند در بلو ثبت یک دامنه تعیین می‌شود (معمولاً کشوری که محل اقامت رسمی مرکز ثبت دامنه است، این نقش را دارد). مشکلی که اخیراً در رابطه با دامنه‌های عمومی بروز شده‌است قبلاً در ۲-۱ مورد اشاره قرار گرفت. هر یک از دامنه‌های عمومی (www.biz.info.org.net) دارای مرکز ثبت رسمی در بسیاری از کشورهاست هر چند که در مورد چهارتای آن‌ها هم قانونی شرکت‌مادر در ایالات متحده آمریکا است. از این‌رو حتی در بعضی موارد که طبق قرارداد ثبت دامنه، دادگاه صالحه در خارج از آمریکا بوده‌است، دادگاه آمریکایی که شرکت‌مادر و کارگزار ریشه مربوطه را منع می‌کند، ردی به نقض حکم دادگاه صالحه کشور دیگر داده‌است. این قطعاً از موضوع‌هایی است که لازم است در

مراجع:

۱- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

است. اطلاعاتی مانند، فشار خون بالا و اعتیاد شخص به مشروبات الکلی برای تعیین میزان ریسک و حق بیمه فرد مورد نظر، برای شرکت‌های بیمه مهم هستند.

امنیت شبکه شامل ارکان مختلفی است از جمله ثبات فنی و اعتمادپذیری شبکه که بخشی از آن را توانایی مبارزه با شیوع ویروس‌ها و سایر عوامل مخرب رایانه‌ای تشکیل می‌دهد، و نیز امنیت داده‌ها و حفاظت از حریم خصوصی شرکت‌ها و داده‌های ذخیره شده. آسیب‌پذیری کشورهای کم‌تجربه‌تر در اینترنت یکی از واقعیات کاملاً ملموس در این وادی است. در این زمینه همکاری بین‌المللی و انتقال دانش و فناوری از کشورهای پیشرفته به کشورهای در حال رشد امری کاملاً عملی است. در اکثر کشورهای پیشرفته و نیز در بعضی مناطق، سازمان‌های معروف به Emergency Response Team (CERT/Computer) نقش مهمی در رساندن آگاهی نسبت به

کار گروه راهبردی اینترنت چه گامی در زمینه مبارزه با spam می‌تواند بردارد؟ تجربه مشارکت بین‌المللی در این زمینه تاکنون چندان درخشان نبوده‌است. مثلاً جامعه اقتصادی اروپا، با آن‌که از کشورهای دارای فرهنگ‌های به نسبت مشابه تشکیل شده است و علمی‌رغم کوشش زیادی که در راه هم‌آهنگ‌سازی قوانین و مقررات میان این کشورها صورت گرفته است، هر چند نتنده است که رهنمودی را به پیش از یک سال پیش به کشورهای عضو صادر کرد. اجرائی سازد.

حقوق مالکیت فکری یکی از نتایج توسعه تجارت الکترونیک ظهور منازعات مالکیت فکری در بستر اینترنت بوده‌است. برجسته‌ترین مورد بحث در این زمینه موضوع امتیاز دامنه‌های اینترنتی است. حق استفاده از یک دامنه اینترنتی مالکیت محسوب نمی‌شود. بلکه امتیازی است که (معمولاً به مدت محدود) در ازای پرداخت حق اشتراک به استفاده‌کننده تعلق می‌گیرد. این‌که در چه شرایطی این امتیاز ناقض حقوق مالکیت ثبتی یا مالکیت فکری دیگری است که نسبت به این نام دامنه ادعا دارند و این‌که قوانین ثبتی و مالکیت فکری کشورها و معاهدات بین‌المللی نمی‌تواند تا چه حد این مسایل را پوشش می‌دهند، از حدود سال ۱۹۹۵ مورد توجه قرار گرفت. با توجه به نظرات گوناگونی که در مورد تعیین دادگاه صالحه کشوری در این امر بین‌المللی و پوشش قوانین مدنی عالی نسبت به این موضوع وجود داشت، و این‌که به هر صورت ارجاع و به نتیجه‌رساندن قطعی اینگونه دعوی در محاکم کشوری که سابقه بررسی چنین مواردی را نداشتند، مسلماً وقت‌گیر و پرهزینه می‌نمود، در اواخر سال ۱۹۹۸، هم‌زمان با تأسیس ICANN، یک نظام داورى تخصصی در مورد دامنه‌های اینترنتی معروف به UDRP (مخف Policy Dispute Resolution Uniform) با همکاری WIPO ایجاد و در مورد دامنه‌های عمومی (www.org.net) کار گرفته شد. به‌تدریج بسیاری از مراجع ثبت دامنه‌های کشوری نیز صورت‌های گوناگون از روش داورى را اتخاذ کردند. یک نکته مهم اتخاذ داورى، سهل نمودن ثبت دامنه و فارغ ساختن مراکز ثبت دامنه از پرداخت هزینه حقوقی بود. در کارگروه راهبردی اینترنت دو موضوع زیر ممکن است مورد بحث قرار گیرند:

۱- بعضی نمایندگان جامعه مدنی معتقدند که UDRP اکثر سیاست‌های مقررات اجرایی داورى حل اختلاف که توسط TLD تعما نیز اتخاذ شده‌است، شدیداً جانبدار دارندگان حقوق ثبتی است. آن‌ها معتقدند WIPO اساساً مدافع حقوق ثبتی است و از آغاز نمی‌بایست چنین نقش برجسته‌ای به‌عنوان یک سیاست‌گذار در مسایل حل اختلاف ایفا کرده‌باشد. از آن‌جا که این نظر سال‌هاست عنوان می‌شود و طرفداران آن تاکنون موفق نشده‌اند جایگزین کار ساز و مورد توافق برای سیاست‌های حل اختلاف جاری ارائه کنند، بعید به نظر می‌رسد که این گروه از نمایندگان جامعه مدنی در برابر نمایندگان دولت‌ها و بخش خصوصی که هر دو ضایعات نسبی از مقررات حل اختلاف جاری دارند کار به جایی برند.

۲- سیاست‌نامه‌های حل اختلاف دامنه اینترنتی ناقص قوانین کشوری نیستند، در واقع طرفین می‌توانند مورد راقبل، بعد یا در حین داورى به‌محاکم صالحه کشوری ارجاع دهند ولی محاکم کشوری نافذتر است. این که محاکم کلام کشور محکمه صالحه جهت این‌گونه موارد هستند در بلو ثبت یک دامنه تعیین می‌شود (معمولاً کشوری که محل اقامت رسمی مرکز ثبت دامنه است، این نقش را دارد). مشکلی که اخیراً در رابطه با دامنه‌های عمومی بروز شده‌است قبلاً در ۲-۱ مورد اشاره قرار گرفت. هر یک از دامنه‌های عمومی (www.biz.info.org.net) دارای مرکز ثبت رسمی در بسیاری از کشورهاست هر چند که در مورد چهارتای آن‌ها هم قانونی شرکت‌مادر در ایالات متحده آمریکا است. از این‌رو حتی در بعضی موارد که طبق قرارداد ثبت دامنه، دادگاه صالحه در خارج از آمریکا بوده‌است، دادگاه آمریکایی که شرکت‌مادر و کارگزار ریشه مربوطه را منع می‌کند، ردی به نقض حکم دادگاه صالحه کشور دیگر داده‌است. این قطعاً از موضوع‌هایی است که لازم است در

مراجع:

۱- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۲- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۳- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۴- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۵- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۶- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۷- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۸- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۹- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۱۰- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۱۱- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۱۲- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

WIPO

سازمان جهانی مالکیت فکری (WIPO) عهده‌دار وظایف گسترده‌ای در زمینه معاهدات بین‌المللی در حیطه

مالکیت ثبتی و فکری است و دارای یک مرکز ویژه حکمیت و میانجی‌گری در امور اختلافات مالکیت فکری است. ورود WIPO به صحنه اینترنت با توسعه تجارت الکترونیک و مسایل مالکیت فکری و ثبتی که این پدیده به‌همراه داشت، آغاز شد. یکی از وظایفی که از بدو تأسیس ICANN در اواخر سال ۱۹۹۸ برای آن

پیش‌بینی شده بود سازمان به‌خشدین به منازعات ثبتی و ادعاهای نقض مالکیت فکری در رابطه با دامنه‌های اینترنتی net.com و org بود. از این‌رو در ماه‌های قبل از شروع به‌کار رسمی ICANN، متخصصان حقوقی WIPO سیاست‌نامه حل اختلاف و داورى و آیین‌نامه‌های اجرایی لازم را برای سازمان

جدیدالتأسیس تهیه کردند. علاوه بر دامنه‌های مرتبه اول فوق، اکنون تعداد دیگری دامنه مرتبه اول عمومی و بسیاری از دامنه‌های کشوری، از نوعی مجموعه حل اختلاف مشابه استفاده می‌کنند. مرکز داورى WIPO با مراکز ثبت شش دامنه عمومی و بیش از ۲۰ دامنه کشوری منجمه ایران، توافق‌نامه همکاری در موارد حل اختلاف امضا کرده و تاکنون بیش از ۶۵۰۰ مورد را به نتیجه رسانده‌است. از سال ۲۰۰۱ کوششی در

برای تهیه یک سیاست‌نامه حل اختلاف گسترده‌تر در زمینه دامنه‌های اینترنتی شروع شد که اساسی اختصاری و کامل کشورها و اساسی بعضی سازمان‌های بین‌الدولی و بین‌المللی را نیز فرامی‌گیرد. WIPO، در ایجاد اجماع نظر در مورد این سیاست‌نامه تاکنون موفق نبوده‌است. جهت برقراری ارتباط با این سازمان به آدرس‌های زیر مراجعه نمایید:

Address: 34,chemin des colombettes P.O.Box 18 CH-1211 Geneva20 Switzerland Telephone:41223389111 Fax:41227335428 e-mail:wipo.mail@wipo.int Address: 2,United Nations Plaza Suite 2525 New York,New York 10017 United States of America Telephone:12129636813 Fax:12129634801 e-mail:wipo@un.org Visit the wipo Web sitat : http://www.wipo.int

حقوق مالکیت فکری یکی از نتایج توسعه تجارت الکترونیک ظهور منازعات مالکیت فکری در بستر اینترنت بوده‌است. برجسته‌ترین مورد بحث در این زمینه موضوع امتیاز دامنه‌های اینترنتی است. حق استفاده از یک دامنه اینترنتی مالکیت محسوب نمی‌شود. بلکه امتیازی است که (معمولاً به مدت محدود) در ازای پرداخت حق اشتراک به استفاده‌کننده تعلق می‌گیرد. این‌که در چه شرایطی این امتیاز ناقض حقوق مالکیت ثبتی یا مالکیت فکری دیگری است که نسبت به این نام دامنه ادعا دارند و این‌که قوانین ثبتی و مالکیت فکری کشورها و معاهدات بین‌المللی نمی‌تواند تا چه حد این مسایل را پوشش می‌دهند، از حدود سال ۱۹۹۵ مورد توجه قرار گرفت. با توجه به نظرات گوناگونی که در مورد تعیین دادگاه صالحه کشوری در این امر بین‌المللی و پوشش قوانین مدنی عالی نسبت به این موضوع وجود داشت، و این‌که به هر صورت ارجاع و به نتیجه‌رساندن قطعی اینگونه دعوی در محاکم کشوری که سابقه بررسی چنین مواردی را نداشتند، مسلماً وقت‌گیر و پرهزینه می‌نمود، در اواخر سال ۱۹۹۸، هم‌زمان با تأسیس ICANN، یک نظام داورى تخصصی در مورد دامنه‌های اینترنتی معروف به UDRP (مخف Policy Dispute Resolution Uniform) با همکاری WIPO ایجاد و در مورد دامنه‌های عمومی (www.org.net) کار گرفته شد. به‌تدریج بسیاری از مراجع ثبت دامنه‌های کشوری نیز صورت‌های گوناگون از روش داورى را اتخاذ کردند. یک نکته مهم اتخاذ داورى، سهل نمودن ثبت دامنه و فارغ ساختن مراکز ثبت دامنه از پرداخت هزینه حقوقی بود. در کارگروه راهبردی اینترنت دو موضوع زیر ممکن است مورد بحث قرار گیرند:

۱- بعضی نمایندگان جامعه مدنی معتقدند که UDRP اکثر سیاست‌های مقررات اجرایی داورى حل اختلاف که توسط TLD تعما نیز اتخاذ شده‌است، شدیداً جانبدار دارندگان حقوق ثبتی است. آن‌ها معتقدند WIPO اساساً مدافع حقوق ثبتی است و از آغاز نمی‌بایست چنین نقش برجسته‌ای به‌عنوان یک سیاست‌گذار در مسایل حل اختلاف ایفا کرده‌باشد. از آن‌جا که این نظر سال‌هاست عنوان می‌شود و طرفداران آن تاکنون موفق نشده‌اند جایگزین کار ساز و مورد توافق برای سیاست‌های حل اختلاف جاری ارائه کنند، بعید به نظر می‌رسد که این گروه از نمایندگان جامعه مدنی در برابر نمایندگان دولت‌ها و بخش خصوصی که هر دو ضایعات نسبی از مقررات حل اختلاف جاری دارند کار به جایی برند.

۲- سیاست‌نامه‌های حل اختلاف دامنه اینترنتی ناقص قوانین کشوری نیستند، در واقع طرفین می‌توانند مورد راقبل، بعد یا در حین داورى به‌محاکم صالحه کشوری ارجاع دهند ولی محاکم کشوری نافذتر است. این که محاکم کلام کشور محکمه صالحه جهت این‌گونه موارد هستند در بلو ثبت یک دامنه تعیین می‌شود (معمولاً کشوری که محل اقامت رسمی مرکز ثبت دامنه است، این نقش را دارد). مشکلی که اخیراً در رابطه با دامنه‌های عمومی بروز شده‌است قبلاً در ۲-۱ مورد اشاره قرار گرفت. هر یک از دامنه‌های عمومی (www.biz.info.org.net) دارای مرکز ثبت رسمی در بسیاری از کشورهاست هر چند که در مورد چهارتای آن‌ها هم قانونی شرکت‌مادر در ایالات متحده آمریکا است. از این‌رو حتی در بعضی موارد که طبق قرارداد ثبت دامنه، دادگاه صالحه در خارج از آمریکا بوده‌است، دادگاه آمریکایی که شرکت‌مادر و کارگزار ریشه مربوطه را منع می‌کند، ردی به نقض حکم دادگاه صالحه کشور دیگر داده‌است. این قطعاً از موضوع‌هایی است که لازم است در

مراجع:

۱- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۲- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۳- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۴- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۵- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۶- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۷- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۸- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۹- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

۱۰- مقررات و قوانین کشوری برای شناسایی و تعقیب قانونی متخلفان. باید به بسیاری کشورهای در این رابطه قوانین و مقرراتی وضع کرده‌اند. موفقیت در این زمینه بسیار محدود بوده است. از یک طرف روش‌های فنی شناسایی پرهزینه‌اند و متخلفان بالقوه همواره توانسته‌اند با صرف هزینه کم‌تر سطح پیچیدگی روش‌های خود را ارتقا دهند. از طرفی دیگر روش‌های شناسایی گاهی با قوانین حفظ حریم خصوصی و احترام از شئون غیرقانونی دچار تناقض می‌شوند و این خطر وجود دارد که بعضی دولت‌ها

فراخوان مقاله همایش

صادرات نرم‌افزار

مرداد ۱۳۸۵

این همایش با هدف برقراری ارتباط بین فعالین در حوزه صادرات نرم‌افزار، مدیران شرکت‌های خصوصی، مسئولین دولتی و علاقه‌مندان به موضوع جهت ایجاد در گی مشترک از مسایل مرتبط با صادرات نرم‌افزار و کمک به پیشبرد اهداف ملی در این حوزه برگزار می‌گردد. همایش صادرات نرم‌افزار، علاوه بر اینکه زمینه‌ای برای هم‌اندیشی پیرامون دستاوردهای صادراتی را فراهم می‌نماید، بستری مناسب برای ارائه اثرات نتایج تحقیقات و فعالیت‌های انجام شده به علاقه‌مندان را نیز مهیا می‌سازد. مجورهای همایش به شرح زیر می‌باشد:

محورهای همایش صادرات نرم افزار

- محورهای کاربردی
- صادرات نرم‌افزار؛ استراتژی توسعه شرکت‌ها
- تجربیات شرکت‌های موفق در حوزه صادرات نرم‌افزار
- مدل‌های جدید ارائه محصولات و خدمات در فضای بین